

**Хмельницька міська рада
Управління культури і туризму
Централізована бібліотечна система
Хмельницької міської територіальної громади
Центральна публічна бібліотека**

**Творчий доробок
Володимира Дмитрика**

(до 70-річчя від дня народження письменника)

Персоніфікований список

літератури

Хмельницький

2022

До уваги читачів і працівників бібліотек пропонуємо персоніфікований список літератури «Творчий доробок». Видання розповість про письменника Дмитрика Володимира Андрійовича.

Бібліографія містить перелік окремих професійних видань літературного діяча та публікацій про нього.

Центральна публічна бібліотека
вул. Подільська, 78
м. Хмельницький
29000
E-mail: kmcbcs.c@gmail.com
Сайт: www.cbs.km.ua

Укладач:
Колокольникова Т. М.
Коректор:
Василишина О. Б.

Жити серцем і людей любити... Т. Шевченко

Саме ці Шевченкові слова найбільш повно і влучно можуть послугувати для означення життєвого кредо подільського поета, журналіста, письменника і публіциста Володимира Андрійовича Дмитрика.

Дмитрик Володимир Андрійович народився 1 січня 1952 р. в с. Тернавка Ізяславського району на Хмельниччині в сім'ї лікаря. Потяг до віршування Володимир Дмитрик продемонстрував ще в шкільні роки. Але в ті далекі часи юності святої не думалося й не гадалося, що згодом виростуть власні поетичні крила, що юначе захоплення стане сенсом всього його життя, що займеться літературою насправжки і надовго...

Закінчив Харківський державний інститут культури (нині – Академія культури). З 1972 р. працював в установах культури та мистецтва ряду областей України. У 1984-1991 р. – старший методист Хмельницького обл. клубу-лабораторії кінолюбителів облпрофради. Автор сценаріїв та муз. оформлень десятків кінофільмів, які були відзначені на всесоюзних та республ. фестивалях кінотворчості в Ташкенті, Свердловську, Суздалі, Дніпропетровську. Окремі фільми знаходяться у фондах Хмельницького обл. краєзнавчого музею.

Перші публікації з'явилися у 1971 р. В 1993 р. брав участь у створенні Хмельницької літературної спілки «Поділля». Згодом спілку очолюватиме, редагуватиме в співавторстві з Миколою Хоружим, Іваном Кубицьким та Анатолієм Площинським газету «Літературна громада», видаватиме альманах «Творче Поділля», організовуватиме постійний літературний конкурс «Хмельниччина поетична», а кращі твори переможців видаватиме в книгах-збірках «Безсоння вишень» (2000 р.) та «Осик осінній сон» (2001 р.).

Подвижництво В. Дмитрика на ниві піднесення літературного процесу на Хмельниччині ще й досі ніким належно не поціноване. А зроблено дуже багато. Треба мати мужність Володимира Андрійовича, щоб на шкоду власній творчості займатися щоденною рутинною роботою: вишукувати кошти на видання чергового номера альманаху, редагувати та впорядковувати поетичні збірки побратимів по спілці, проводити конкурси, семінари з поетами-початківцями тощо. А для того, щоб власним поетичним словом нести ідеї гуманізму, йому залишається тільки ніч. Мимоволі став «Поетом Ночі»:

Всю ночь не сплю.

Всю ночь один.

Не нахожу себе покоя.

Среди обглоданных осин

Блуждает кто-то в маске Гойи.

А далі з розпачем питає в себе:

Что я могу с собою взять в объятия ночи?

Поэм забытых хоровод? Любимой очи?

І скільки тих «нічних етюдів», віршів-роздумів, віршів-експромтів, віршів-сповідей народилося в затінках нічних каштанів вулиці Проскурівської?.. Більшість з них знайшли свій «прихисток» у збірках «Ученик Садовника» (1998), «Иду по Проскуровской» (2000). А скільки стерлося з пам'яті?

Володимир Дмитрик є автором мініоповідання «Книга», де в образі старого книгаря Менделя Фрульмовича автор сповідує високі ідеї гуманізму. Цікаві роздуми письменника про Книгу, як живу Істоту:

«Я навіть не уявляв тоді, що написана рукою людини книжка теж думає, теж щось знає про вас, ніби знає, ні, відчуває, того, хто її читає: злодій, заздрісник, лицемір або просто допитливий хлопчина. Все Вона знає, ця Книга. І не стерпить, відомстить або ж щедро обдарує тою благодаттю, як залишиться з тобою до кінця твоїх днів, прийде час...»

З 1997 по 2006 рр. – голова спілки, в.о. редактора часопису «Літературна громада». Багато нарисів і статей В. Дмитрика друкувалося в газетах «Літературна громада», «Подільські вісті», «Проскурів», в альманахах та журналах. Більшість з них увійшли в книгу «Прообраз» (ТОВ «Евріка», 2001 р.).

Сьогодні в центрі нашої уваги поетичне Слово Володимира Дмитрика. В основі своєї поетики митець дотримувався переважно усталених норм віршування. Писав традиційним дво- і тристопним амфібрахієм та анапестом, використовував тристопний дактиль або чотири-шестистопні ямби та хореї. Хоча часто «порушував» старі канони поетики, виходив за рамки звичних норм в пошуках нового самовираження, використовував змішаний віршований розмір:

Шкуркой куницы ваши мысли лоснятся,

Меняют свой цвет по веденню случая.

(«Иду по Проскуровской»)

Зустрічається і верлібр (вільне неримоване віршування):

Моя любовь!

Наверняка

Ты сегодня ужинаешь в одиночестве,

Нарушая установленный обычай.

(«Ученик садовника»)

Пробував себе і в жанрі стародавнього японського хоку (хайку) – неримований тривірш про природу з чітко визначеною кількістю складів – 5, 7, 5.

В ночь засмотрелся –

Стожары рассыпались

Листьями лавра.

«Рисунки тушью наизусть»

Ах! Взраститъ из саженца да дерево...

(«Ученик садовника»)

А вірші «Каждую осень» та «Вычура» написані в стилі візуальної поезії. В. Дмитрик не цурається прийомів івано-франківських бубабістів («Нова дегенерація»), які спеціалізуються на антипоемах, антивіршах і т. д.:

Я молод был.

Я Маркса пил,

Закусывая большевиками.

(«Иду по Проскуровской»)

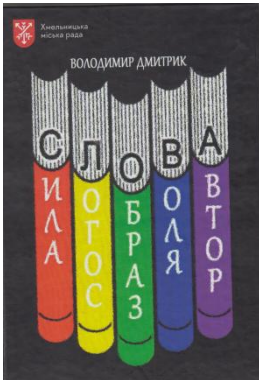
Наведені приклади говорять, що поезія для В. Дмитрика – це не просте римування слів, гра метафоричних «зайчиків». Це своєрідна нічна аутотерапія після важкого дня. Поетичні розміри ваблять його магією своєї ритміки, смисловою семантикою слів, калейдоскопічністю поетичних образів. У цьому поетичному дійстві є щось космічне, утаємничене, позачасове, підсвідоме. Це молитва душі, її очищення від бруду буденщини.

З 2007 р. – відповідальний секретар Хмельницької обласної організації Національної спілки журналістів України. Автор ряду поетичних збірок, серед яких: «Ученик Садовника», «Иду по Проскуровской», прозових книжок та публіцистики. У книжці «Прообраз» дав творчі портрети сучасних митців України. Упорядник та редактор ряду видань, серед яких – альманахи, антології хмельницьких авторів. Член Національної спілки журналістів України (2000). Лауреат мистецької премії ім. Б. Хмельницького (2006). Нагороджений Нагрудним знаком «Відмінник клубної роботи» Міністерства культури СРСР (1979), «Золотою медаллю української журналістики» (2009).

Якщо простежити творчий поступ Володимира Дмитрика від збірки до збірки, то можна помітити своєрідний неупинний рух до самовідкриття, тобто відхід від традиціоналізму до модерну, від звичних (збитих) віршоформ – до рідкісних.

Адже сьогодні слово «поет» – синонім слова «божевільний», себто вільний перед Богом. Бо тільки божевільний може віршувати тоді, коли в кишенях гуляє вітер. Зате в голові рояться думи, немов передгрозові хмари. І лягають на папір мережаними рядками віршів. Бо, як стверджують філософи, високе мистецтво народжується з великого болю, а великі страждання переплавляються у красу.

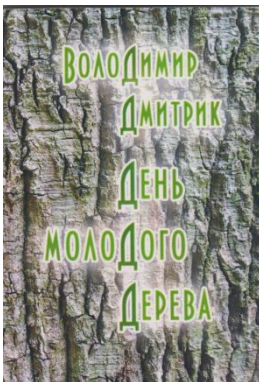
Не стало видатного хмельничанина 5 травня 2018 року. Похований у м. Хмельницькому.

Дмитрик В. Слова: сила, логос, образ, воля, автор : поезія, проза / В. Дмитрик ; уклад. В. Міхалевський. – Житомир : Євенок О. О., 2020. – 224 с.

У книзі зібрано вірші та прозу подільського письменника та журналіста Володимира

Дмитрика, написані ним в різні періоди ЖИТТЯ. До зібрання увійшли оригінальні твори українською та російською мовами. Також вміщені автопереклади та переклади його віршів з російської.

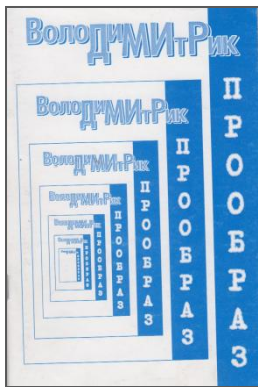

Дмитрик В. День молодого дерева : поліфонічне видання : поезія / В. Дмитрик ; пер. О. Апальков [та ін.] ; передм. М. Мачківський. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2016. – 118 с.

В нову поетичну збірку Володимира Дмитрика «День молодого дерева» увійшли

оригінальні твори російською мовою та їх переклади українською, які належать перу Павла Гірника, Івана Іова, Миколи Куземського та інших українських поетів. В перекладах, за можливості, збережено асоціативність, метафоричність художньої мови оригіналу.

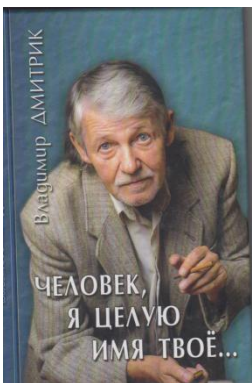
Це поліфонічне видання є першою спробою задовольнити назрілу потребу донести до широкого кола читачів художні образи сучасного подільського поета Володимира Дмитрика.

Дмитрик В. Прообраз : статті, нариси, інтерв'ю / В. Дмитрик. – Хмельницький : Евріка, 2002. – 84 с.

У книжці «Прообраз», до якої увійшли статті, нариси, інтерв'ю, написані протягом останнього десятиріччя, автор дає літературні портрети митців Поділля – наших сучасників.

Вперше всі статті друкуються в авторському варіанті – без скорочень та купюр.

Дмитрик В. Человек, я целую имя твое... : неизбранное : (поэзия, проза) / В. Дмитрик. – Донецк ; Мариуполь : Азовье, 2013. – 178 с.

Поети зазвичай мрійники. Хмельниччина Володимира Дмитрика, який роками жив у «вежі зі слонової кістки», вже не задовольняє лише сяючий спалах «самовитого слова». Музичність та образо-

творчість слова – ось головна мета його шукань у поезії. Поет пробує себе у різних формах віршування, які дозволяють глибше показати внутрішній світ ліричного героя – нашого сучасника.

Дмитрик В. Час верлібру : поезія, проза / В. Дмитрик. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2006. – 51 с.

У нову збірку хмельницького поета Володимира Дмитрика «Час верлібру» увійшли переважно твори вже друковані в альманахах, антологіях і журналі «Склянка часу».

Нетрадиційна форма робить вірші незвичайними в знайомому світі віршової поезії. Відсутність рими та канонічного розміру дають читачу вільне сприйняття духовного стану поета.

Твори автора:

Дмитрик В. День молодого дерева : поліфонічне видання : поезія / В. Дмитрик ; пер. О. Апальков [та ін.] ; передм. М. Мачківський. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2016. – 118 с.

Дмитрик В. Прообраз : статті, нариси, інтерв'ю / В. Дмитрик. – Хмельницький : Евріка, 2002. – 84 с.

Дмитрик В. Слова: сила, логос, образ, воля, автор : поезія, проза / В. Дмитрик ; уклад. В. Міхалевський. – Житомир : Євенок О. О., 2020. – 224 с.

Дмитрик В. Человек, я целую имя твое... : неизбранное : (поезія, проза) / В. Дмитрик. – Донецк ; Мариуполь : Азовье, 2013. – 178 с.

Плоскирів. Проскурів. Хмельницький : хмельницька поетична антологія / упоряд. В. Дмитрик. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2006. – 60 с.

Плоскирів. Проскурів. Хмельницький : хмельницька поетична антологія / [упоряд.: В. Дмитрик, В. Міхалевський]. – 2-ге вид. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2007. – 72 с.

Чухась Н. Цвіт хризантем [Ноти] : пісні : репертуарний збірник : [для співу без супроводу] / Н. Чухась ; ред. В. Дмитрик ; муз. ред. М. М. Кульбовський. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2006. – 44 с.

Бортник М. Квіти під дощем : вірші укр. та рос. мовами / М. Бортник ; передм. В. Дмитрик. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2016. – 56 с.

Гірник П. Смальта : поезії / П. Гірник ; ред. В. Дмитрик. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2006. – 64 с.

Про нього:

Володимир Дмитрик : поет, журналіст // Хмельницький в іменах. Прозаїки. Поети. Журналісти : довідник / уклад.: В. Дмитрик, Е. Семенюк. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2006. – С. 47.

Дмитрик Володимир Андрійович : хмельницький літературно-публіцистичний альманах // Слово єднає. – 2018. – № 1. – С. 82.

Кульбовський М. Зустрічайте його на Проскурівській : Дмитрик Володимир Андрійович // З подільського кореня. Кн. друга / М. Кульбовський. – Хмельницький : ЕВРІКА, 2003. – С. 138.

Вірші автора

* * *

*Твоє сьогодні – у моїх руках.
Твоє учора – я в сталій облозі.
І обидвох нас спогади тривожать,
Ті спогади, що на семи вітрах.
Куди ж сховатись в непогожий час?
Який цвіркун почне за нас молитися?
Коли з минулого видніють лиця,
Близькі і водночас чужі для нас.
І брешемо, що десь ще є місця,
Де будемо ми часу непідвладні.
Та...
Від минулого тікати марно –
Розп'ята пам'ять на семи вітрах!*

* * *

Є слова

*Друже мій, є стільки слів на світі.
Праведних,
ганебних слів, пустих –
Ніби костури оті. Каліці
Зазвичай не обійтись без них.
Є й слова, що не дають покою,
Наче хвилі в морі кораблю.
От би знали, що вони накоять,
Ці слова – «кохаю» і «люблю».
Їх, повір, не вимовляють всує,
Носять в серці, як коштовну річ.
В цю хвилину янгол вас цілує*

*На зорі. Або ж на вічну ніч.
Слово є, та нікому сказати,
Крім ватаги пізніх журавлів.
Друже мій, це як води подати.
Вслухайся в причину рідних слів.*

** * **

День молодого дерева

*Нам самою судьбою
даровано крила.
Над людьми промчимо,
їх обпалим вогнем
почуттів наших щирих...
І зоряним пилом
в ночі розчинимось
перед завтрашнім днем.
Звісно, спокій самотніх людей
ми порушим,
хоч тихенько присядем під їхнім вікном.
І щасливе минуле своє розворушим.
І зігріємо
юність, схололу давно.*

** * **

*Не спіши промовлять. Подожди.
Відійти дай від пестоців липня,
Дай пірнуть з головою в дощі.
Не спіши промовлять...*

Глянь на липи.

Їх цвітіння наснилось мені?

*Як повірить, що все оце ляже
На платівку німуючих снів...
А стежинок заплутана пряжа
Буде витись в'юном через пні,
Через магму застиглого літа.
Бачиш, вересень вже почепив
На мундири дерев еполети.
Не спіши промовлять.*

Подивись.

*Вечір вплив, мов човен огрядний
На пісок опустілого пляжу
І стежинок заплутаних пряжа
Нас виводить з печальних оглядин.*

... Як обтято болить мені день...

** * **

Коханій

*Нема місця для дум.
І печалей багато.
І сам вигляд ляка
Обезкрилених пліч.
Та невже,
Зовсім втративши здатність літати,
Наші крила –
Насмішка для всіх нових стріч?*

* * *

Обійми ночі

Ну що візьму з собою я

в обійми ночі?

Поем забутий хоровод?

Кохані очі?

*Ті, що слідкують у журбі
за мною з неба...*

Слова навіщо, як сльозу

ховать не треба.

Загравою здійнявся день

крізь неба темінь

І залишився від віршів

лиш знак таємний.

Він наче тінь.

Як шерех стріл.

Як клин гусиний...

В гуманній сивині лугів.